

no. 224) Ludioso Adolefcens Boeti aasma etfi semel a nobis difunctus, omnem nostrum me-
 moriam videri potis exuisse. Non dubium est tamen, quum etiam nunc aliqua subinde
 rerum nostrarum non munda cogitatio, in animum tuum recurrat. Quid enim?
 sunt sua scholis fastidia, sunt arumne graues, sunt labores in orbem redeunt: sed ha-
 bent etiam schola solatia non aspernanda, et respiraciones liberales, et magnas utilita-
 tes in posterum quae quia non in oculis sitae sunt, nonnulli praesenti asperitate abs-
 territi: futurorum bonorum expectationem sibi paulatim excuti patiuntur. Primus certe
 apud nos annis asper tibi, & praemolestus fuit, Non e conuictu nostro (et oemot)
 fui enim erga meos placidus, & te praeter ceteros amavi: sed tui corporis ualefudo
 non satis integra, ulceribus, & prurigine affligit descendentem, & nonnihil a studio reuo-
 cauit. Sed haec obstacula iam simul omnia Dei beneficio, transcenderas, iam in facienda
 oratione latina, in carmine scribendo multos aequales tuos superaueras, qui nunc nisi
 fallor, albis (quod auunt) equis te praecurrunt. Quam vellem hos duos annos proximos
 in palestra nostra potius: cum labore et molestia: quam isthic in otio apud pro-
 pinquos consumere uoluisses. Sed inde in hunc sermonem ingressus sum, neque enim id
 erat institutum. colloqui modo tecum per literas uolebam, et meum erga te memorem
 animi beneuoluntate testari. Scio non omnes festinari studio literarum neque in literis modo
 pietatem esse positam sed in Dei notitia, Timore, fiducia, et inuocatione quarum
 rerum exercitia si isthic urges quantum potes, si tibi instas, si donum Dei quod in te
 est non neglectum habes, sed studeas (ut d. p. d. loquitur) ἀναζωοποιῶν hoc est
 suscitare quotidie tanquam flammam quaedam Dei spiritu accensam, ne qua uel Diaboli
 asfuitia, uel huius sceleratissimi temporis contagione sepeliatur, haec (inquam) si curas
 suauissime Boeti: nihil est quod uel literae, uel scholae nostrae tibi conferre magis possi-
 sint. equidem non eruditionem omnem solum: sed etiam felicitatem uniuersam in his
 quas modo scripsi, rebus positam esse semper mihi persuasi, & uehementer cupiam
 te quoque in eadem esse persuasione. Etsi non eges huius monitoris: tamen meus in te
 propensus animus non nisi quae in tuam rem sunt maxime, meditari potest. Neque qui-
 contubernio bonis literis, & artibus delictus es. Illud igitur restat ut quae scripsi
 sincero affectu, ea candidè & in bonam partem, interpretaris, et me uicissim ames
 Vale Cal. Junij Anno nouissimi temporis d. 10 Lxxvij Dreme

M. f. yroninga L. f. Pap Christi

Johannes Molanus.

no. 225) Itane penerose vir Richardum fratrem tuum, nobisq; imprimis dilectum, extulisse?
 tibi certe uiduo, et in exilio uiuenti acerbum hoc uulnus scio usum esse. Cum ipse
 commoneor non uulgariter, et tua, et ipsius familia causa, et nonnihil etiam meo spem non
 indiges consolatione praesertim haec tempore? quando passim publicae oppressiones antebac mi-
 audite domesticas facile luctus absorbent. Cuius funera fando explicet? aut possit lachry-
 mis equare dolorem? Equidem gratulor fratri nostro tam beatum uita spiritum, qui (ut erat
 in tuis ad probum literis) in inuocatione & fiducia filij Dei. Serena quietaq; conscientia fide,
 li conditori et patri Deo animam suam commendauit, neque sane iniquo animo fore, quod
 uidens iam canos meos intelligam eandem mihi propediem uiam ierendam esse, atq; adeo
 uotis ad illos aeternos caetus asserem. Haec sunt corrupta carnis contagia, quae quod
 nullam in literis tuis mentionem fecisse. sed et commelino resciri se in Angliam amari
 datum esse. Credo ei redditos duos libras, ita ut pater iusserat: reliquos Bolino dedi.
 Duos isthic nisi cum meis ad patrem literis multo ante: quam grauius agrotare
 cepisset. Cui libros commisi peregrinus erat Hinc a bonis emulam missus Homo antiqua
 uirtute